

1. Kdo - pak tou - to ci - zi - nou
kdo mě vo - nu kra - ji - nu
zdár - ně pro - ve - de mě,
na - dě - je do - ve - de
Kdo, když blou - dím, do - pra - ví
mě do to - ho mě - sta,
v kte - rém je po - koj pra - vý?
Tys, Je - ží - ši, ce - sta.

2. Chodím-li zde v temnosti, / věčné světlo kdo dá? / Kdo mě
pravdou vyprostí, / pochybnost kde hledá? / Světlo přichází
mi vstříc / a již nepomíjí, / u Ježíše stále víc / v záři jeho žiji.

3. Kde mi hrozí zoufalství, / pro mou zbědovanost, / zjevíš
mi své království, / přijmeš mě na milost? / Víím, že ty mě
vytrhneš / z hrobu porušení. / Vzkříšením mě provedeš, /
Pane, k oslavení.

4. Půjdu tedy za tebou, / v tobě život svůj mám, / jedinou jsi
útěchou, / tebe se již nevzdám. / Cesta jsi a pravda má, /
život na věčnosti. / Sluha tvůj tě přijímá / s pravou
srdečností.

T: Karol Kuzmány, Zpěvník evanjelický, 1842 /

Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Písně chval Božských, 1606 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979